

Білосніжка

Художник Сергій Олена

В одному стародавньому палаці мешкав король-удівець зі своєю донею, яку звали Білосніжка. Король вирішив вдруге одружитися. Королева виявилася вродливою, але злою чаклункою. Вона мала чарівне дзеркальце, і щодня запитувала у нього: "Любе дзеркальце, скажи, та мій сумнів розв'яжи: хто на світі наймиліший, найгарніший, найбіліший?" І щоразу дзеркальце відповідало, що нікого милішого за королеву немає.

Минав час і одного разу дзеркало відповіло зовсім по-іншому. "Ваша величносте, ви прекрасна, але Білосніжка миліша за Вас". Почувши ці слова, королева розлютилася і вирішила звести зі світу свою пасербицю. Вона наказала слuzі заманити Білосніжку до лісу і вбити її. Коли Білосніжка зрозуміла, що їй загрожує небезпека, вона почала благати слугу: "Не вбивай мене. Адже ти багато років служив моєму батькові".

Слуга змиловився над дівчинкою і сказав: «Принцесо, я відпущу Вас, але до замку Вам не можна повертатися». І Білосніжка втекла до лісу. Бігла вона довго, аж поки не побачила маленький будиночок. Втомлена дівчинка увійшла в нього, лягла на ліжко і міцно заснула. А у цьому будиночку мешкали семеро гномів. Коли вони повернулися додому, дівчинка розповіла їм про своє горе. "Білосніжко, - сказали гноми, - ми раді тобі, і ти можеш жити у нас, скільки забажаєш". "Спасибі, я не забуду вашої доброти," - відповіла принцеса.

Але чарівне дзеркало розповіло королеві про те, що Білосніжка не загинула, а живе в лісі, у сімох гномів. Королева перевдягнулася на селянку і вирушила туди з кошиком отруєних яблук. Вона підійшла до будиночка гномів, де на ослоні саме відпочивала Білосніжка. "Мила дитино, скуштуй це стигле яблучко. Воно дуже смачне," – улесливо мовила королева і простягнула його принцесі.

Білосніжка надкусила яблуко і нерухомо впала на землю. Коли гноми повернулися додому, то побачили мертву Білосніжку. «Що трапилося з нашою улюбленою принцесою?» - заплакали вони. Саме в цей час повз них проїжджав принц на коні. Він побачив гномів і прекрасну дівчину, що незворушно лежала на землі. Принца вразила її врода, тому палко поцілував дівчину.

І раптом сталося диво - Білосніжка ожила. А у стародавньому замку, де мешкав король, зла мачуха перетворилася на беззубу стару бабу. Вона мусила зізнатися у своїх злодіяннях королю. І той прогнав її з палацу. А Білосніжка вийшла заміж за принца. Святкували всім миром! На бенкеті був і старий король, і семеро гномів. Так вони й жили – довго і щасливо.

кінець